

2.

Sånger

Vid dop

Melodi psb 175

Du som var den minstes vän
och lät barnen till dig träda,
Jesus, du välsignar än,
tar i famnen än de späda.
Du en faders omsorg leder
och en moders fröjd bereder.

Gode Herde, i din hjord
du de svaga lamm ej glömmmer.
Livets bad och nådens bord
kärleksrik du åt dem gömmer.
I din famn du vill de kära
till din Faders boning bära.

Jesus, i din vård vi ge
våra barn, vårt glädjeämne.
Gud, din gåva äro de,
dig vi dem tillbaka lämne.
Genom dopet till dig tagna,
låt dem ej från dig bli dragna.

Låt oss vandra med dem så,
att vi himlen med dem ärva,
ej med ont dem föregå,
ej en barnasjäl fördärva,
att de änglar dem ledsaga
ej hos dig må oss anklaga.

Ingen, så ditt ord oss lär,
ingen kommer i ditt rike,
som ej barnsligt hjärta bär
mot sin Gud och mot sin like.
Giv att dig som barn vi alla
älska, lyda och åkalla.

F.M.Franzén 1814, O. Nivenius 1986.

Upp ur vilda, djupa vatten
lyfte Skaparn liv och land.
Markens djur och himlens fåglar,
man och kvinna skapte han.
Flodens vatten strömmar ständigt,
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

Dopets vatten, det är tecknet
på en kärlek utan mått.
Födarnas, leva, dö och uppstå
- före oss har Kristus gått.
Flodens vatten strömmar ständigt,
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

Liksom barn vi står här alla
som har döpts i Jesu namn,
tackar Frälsaren som lyfter
nya släkten i sin famn.
Flodens vatten strömmar ständigt,
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

Alla våra källor har vi
i vår Herre, i hans ord.
Vi får dricka liv som trädet
rotat i en fruktbar jord.
Livets vatten strömmar ständigt,
liv åt träd och ört det bär.
Livets vatten i en dopfunt
vittnar om att Gud är här.

F.Kaan 1968, Britt G.Hallqvist 1977

I Jesu Kristi namn vi ber
att Gud sin kraft åt barnet ger,
sin värme när det blåser kallt
och ömhet som förlåter allt.

Vårt namn står skrivet i hans hand.
Han leder oss till löftets land.
På vägen genom liv och död
till evigt liv är han vårt stöd.

Med Noa, räddad ur sin ark
från stormigt hav till vårlig mark,
med Mose, lyft ur floden opp,
vi firar fest med nyfött hopp.

Ett tecken dopets vatten är
på att vår Gud har mänskan kär.
Hans kärlek lyser stark och klar,
i Jesus Kristus uppenbar.

Vi tackar Gud för alla dem
som i hans kyrka fått ett hem,
för barnet som i denna stund
blir slutet in i hans förbund.

F. Kaan 1968, Britt G. Hallqvist 1977,1982

Vid jordfästning

Melodi psb 532

O Gud, du mig ej överger
när jag i mörkret sänkes ner.
Då möter jag ditt under.
Som fröet vilar djupt i jord
jag vilar i ditt skaparord
där sekler är sekunder.

Vid tomhetens och intets gräns
en röst mig når, den är en väns;

du kommit hem, den säger.
Och såren läks och sången föds,
vad djupast i mitt liv jag sökt
och längtat till jag äger.

Ur stoft och aska skall på nytt
vårt liv stå opp. Guds stad blir byggd
när allting återskapas,
den kärlekens och glädjens stad
där varje dag är börjans dag
och ingen död skall vara.

A. Frostenson 1962, 1982.

Då sådden välsignas

Melodi, psb 1943 nr 474

Du gav mig, o Herre, en teg av din jord,
som jag nu min egen får kalla.
Du gav mig ett värv och ett bröd för mitt bord.
Här lever jag trygg på ditt mäktiga ord,
hur tider än växla och svalla.
Här redes mitt bo,
här njuter jag ro
och får i din hand mig befalla.

Av framfarna släkten som sentida arv
jag mottog den mark som jag plöjer.
Här bröt de upp sten, och här går nu min harv
i åkrarnas mylla sitt fredliga varv.
Dock högre min tanke sig höjer.
Ty allt är ett lån
därovan ifrån
Guds kärlek i allting sig röjer.

Så lär mig att taga, o Gud, ur din hand
välsignelsens dagliga gåva,
att tacka för regnet som vattnar mitt land
för solsken och värme i sommarens brand,
för skördar och bärgning dig lova.
Vad mäktar väl jag?

Din vilja är lag:
det växer ju medan vi sova.

Så lär mig ock, Herre, att dig till behag
förvalta det pund mig blev givet,
att fylla med frimodig gärning min dag,
att hjälpa och värna om den som är svag,
att älska, ty däri är livet.
Och giv mig till sist
ett namn, Herre Krist,
som är i din livsbok inskrivet.

C.R. Sundell 1934

Melodi psb 178

Vårt land i sommarfägring
och ljuvlig grönska står.
Vi skapelsen betrakta
med tacksamt hjärta får.
Nu spelar vindens orgel
i furors pelarsal.
Den prisa vill vår Herre,
som allting skapat har.

Det är så ljust på himlen,
vi ser ej natten mer!
du, Herre, på vår möda
med milda blickar ser.
Så blir vår sådd välsignad,
snart skörden mogen står.
Du ger oss bröd för dagen,
av dig vi hoppet får.

Vi jordens barn bekänner:
förtjänat ej vi har
vår Herres rika gåvor,
hans nåd är underbar.
Med ödmjukhet vi svaga
inför hans verk nu står.
När livets möda tynger
vår bön till Herren går.

Du ger väl i din himmel
en evig sommarfröjd
då du oss, Herre, tager
till dig i himlens höjd.
Ditt folk är stoft på jorden,
din dag oss bränner här.
Där hemma inga stormar,
ej heller vinter är.

Där ser vi Lammet stråla
som solens klara sken.
Då står Guds barnaskara
som brud i himmelen.
Där finns ej någon dimma
som skymmer Kristus mer.
Nej, där vi utan tårar
för alltid honom ser.

Där klingar andra toner
än de som hördes här
då strålande av glädje
vi går att sjunga där.
Och därför vill vi vandra
i nåd, som fram oss bär,
när hettan ofta tynger
och svåra stunder är.

Väinö Havas 1944, Niilo Rauhala 1979, Tarja Alatalo 1990

Vid kyrkoinvigning

Melodi psb 39

Älskad vare denna kyrka!
Lyssna här till Herrens röst!
Se i Herrens ord din styrka,
sök i Herrens ord din tröst.
Här läggs barn i Jesu famn.
Var välsignad i hans namn,
du som döps i heligt vatten,
du som vandrar bort i natten.

Vilken lycka att få vara
en av många i Guds hus!
Mörknar vägen för vår skara
får vi gå i ordets ljus.
Ordet lyser natt och dag.
Lycklig du och lycklig jag,
när Guds ord för oss förklaras,
nådens under uppenbaras.

Inget liv levs utan tårar.
Här bor saknad, nöd och brist.
Vi bär sorg vid käras bårar,
sorg för egen skuld till sist.
Ingen av oss räcker till.
Var välkommen, du som vill
söka ro i löftesordet,
böja knä vid nattvardsbordet.

Brusa, orgel! Sjung församling!
Sjung till tröst, till tack och lov.
Ung och äldre, barn och gamling,
sjung din dröm om himlens hov!
Du har fått ett liv, en tro.
Sjung i glädjen att få bo
här i tiden djupt medveten
om den stora möjligheten.

Lars Huldén 1999

På födelsedagen

Melodi psb 39.

Fröjdetoner klingar klara
i mitt hjärta denna dag.
Inför minnen underbara,
dig, min Herre, tackar jag.
Du har livets gåva skänkt,
allt har gått som du har tänkt.
Du har givit dina håvor,
dessa rika nådegåvor.

Du i livet mig ledsagar,
du min vandring har berett.
I din vishet alla dagar.
Herre, sorg och fröjd du gett.
Då jag svåra stunder haft,
har du givit hopp och kraft.
Du har alltid varit nära
för att sorg och möda bära.

Vi vet inte vad du tänker,
du är den som allting ser.
Endast kärlek som du skänker
frid och tröst mitt hjärta ger.
Det jag inte kan förstå,
vill jag tacka för ändå.
Nådigt har du mig förlänat
gåvor som jag ej förtjänat.

Tack idag för allt du givit,
tack att du är med mig här.
Herre, nådig du förblivit,
din välsignelse mig bär.
I ditt rike blott jag får
salighet som himlen når.
Led mig rätt, mig väl bevara,
Herre, i din barnaskara.

Niilo Rauhala 1976, Tarja Alatalo 1988